

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321010148
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2321010148.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a členov senátu JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Andrey Kondillovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. X. XXXXXX XXXX v C., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní prokurátorky proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 15. novembra 2022, sp. nn. 9T/10/2021, na verejnom zasadnutí konanom 21. septembra 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Galanta zamietá.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 15. novembra 2022, sp. zn. 9T/10/2021, obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) postupom podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Galanta č. 3 Pv 340/19/2202-28 z 26. januára 2021 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) na skutkovom základe, že

v časovom rozmedzí od 27.8.2018 od 21:00 hod. do 02:37 hod. pred domom súpisného čísla XXXX na ulici D. E., B. F. G. v Českej republike, doposiaľ nezistený páchatel' nezisteným spôsobom odcudzil osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia šedej farby, VIN: H., s evidenčným číslom XXXXXXXX a s týmto vozidlom sa obvinený A. B. pohyboval ako vodič po meste Zlín a po opustení mesta na presne nezistenom mieste prešiel na územie Slovenskej republiky, kde sa pohyboval po diaľnici D1, pričom v rovnakom čase a po rovnakej trase sa spoločne s odcudzeným vozidlom pohyboval doposiaľ nestotožnený páchatel' na sprievodnom vozidle VW GOLF čiernej farby, s evidenčným číslom C., pričom obvinený A. B. participoval s nestotožneným páchatelom na odcudzení vozidla značky Škoda Octavia s evidenčným číslom XXXXXXXX, čím vlastníčkovi vozidla I. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E., G., Česká republika, spôsobili škodu vo výške 9 220,70 eur, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. okresný súd poškodeného I. D., nar. XX.XX.XXXX v G., bytom D. E. J. XXXX, G., Česká republika (ďalej len poškodený), odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

2. Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že uveril výpovedi obžalovaného, že do Českej republiky, do G., cestoval za ženskou známosťou, nakoľko súd nemal prečo spochybňovať jeho výpoveď, keďže v rámci Európskej únie existuje sloboda pohybu, pričom nie je úlohou obžalovaného dokázať svoju nevinu, čo vyplýva z princípu prezumpcie nevinu, ale je úlohou prokurátora dokázať vinu obžalovaného. Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k záveru, že nebolo jednoznačne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. Žiadny dôkaz priamo nespája obžalovaného s odcudzeným autom Škoda Octavia, nakoľko žiadny svedkovia nevideli obžalovaného v uvedenom aute. Neexistujú ani nepriame dôkazy o tom, že by obžalovaný bol v aute Škoda Octavia, keďže absentujú ďalšie dôkazy, napríklad daktyloskopické stopy alebo DNA stopy vo vzťahu k autu Škoda Octavia.

3. Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, okresný súd odkázal poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces v zmysle § 288 ods. 3 Tr. por., pretože obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

4. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní zahlásila voči nemu prokurátorka ihneď odvolanie v neprospech obžalovaného, obhajkyňa obžalovaného JUDr. Viera Čaková (ďalej len obhajkyňa) sa práva na podanie odvolania výslovne vzdala. Neprítomnému obžalovanému a neprítomnému poškodenému boli písomne vyhotovené rozsudky doručené poštou, lehota na podanie odvolania im obom márne uplynula.

5. Prokurátorka zahlásené odvolanie odôvodnila osobitným písomným podaním doručeným okresnému súdu 14. decembra 2022.

6. V odvolaní uviedla, že sa nestotožňuje s právnym názorom okresného súdu, že na základe vykonaného a vyhodnoteného dokazovania nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. V prvom rade tvrdenie súdu, že neexistujú nepriame dôkazy o tom, že by obžalovaný bol v aute Škoda Octavia, keďže absentujú ďalšie dôkazy, napríklad daktyloskopické stopy alebo DNA stopy vo vzťahu k autu Škoda Octavia, ešte nevylučuje, že sa na páchaní žalovaného skutku obžalovaný nepodieľal formou spolupáchateľstva, tak ako je uvedené v obžalobe. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa v čase od cca od 23:00 hod. dňa 27.08.2018 do 02:37 hod. dňa 28.08.2022 nachádzal v Českej republike v meste G. a následne ako vodič sprievodného vozidla značky Volkswagen Golf, ev. č. C. sa pohyboval po identickej trase a v rovnakom čase ako odcudzené vozidlo značky Škoda Octavia. Jeho pohyb je zaznamenaný na príslušných kamerových záznamoch mestského kamerového systému z mesta Zlín, ktoré však neboli vykonané na hlavnom pojednávaní ich prehratím, pretože bolo samosudcom konštatované, že ich nie je možné vykonať z technického hľadiska. Avšak zo zápisnice z hlavného pojednávania nie je zrejmé, či sa samosudca uvedenú technickú poruchu pokúsil odstrániť. Následne boli oboznámené kamerové záznamy z čerpacej stanice PH Mobil Bohuslavice u Zlína, z ktorých bolo preukázané, že obžalovaný na predmetnej čerpacej stanici realizoval nákup dňa 28.08.2018 v čase od 02:47 hod. do 02:57 hod., pričom na uvedenú stanicu prišiel pešo, kedy kúpil aj 2 kusy kanistier, do ktorých načerpal naftu a následne odišiel. Z uvedených záznamov je tiež možné ustáliť, že v rovnakom čase po hlavnej komunikácii prišlo vozidlo Škoda Octavia combi, ktorého evidenčné číslo nie je možné z kamerového záznamu ustáliť, avšak pri predmetnej čerpacej stanici začne brzdiť. V tomto poukázala na výpoveď svedka poškodeného I. D., ktorý uviedol, že v odcudzenom vozidle sa v nádrži nachádzala nafta len na dojazd max. 25 km. Z uvedeného je možné logickým úsudkom konanie obžalovaného A. B. vysvetliť tak, že na predmetnej čerpacej stanici zastal a natankoval do dvoch kanistier práve z dôvodu, aby mohol naftu doliať do nádrže odcudzeného vozidla, ktoré síce nie je zachytené na kamerovom zázname, avšak rovnako na ňom nie je zachytené ani vozidlo, na ktorom prišiel obžalovaný. Je zrejmé, že z dôvodu opatrnosti uvedené vozidlo zaparkovali mimo dosahu kamier, keďže je kamerovým notoricky známe, že všetky čerpacie stanice sú monitorované kamerovým systémom. V tomto smere podotýkala, že obžalovaný žiadnym vierohodným spôsobom nevysvetlil z akého dôvodu tankoval naftu do kanistier a vozidlo, na ktorom prišiel nezaparkoval pri čerpacích stojanoch, avšak ho zaparkoval práve mimo dosahu kamier a na stanicu prišiel peši. Obžalovaný len stroho uviedol, že mohol tankovať do kanistier, avšak bližšie sa k tejto skutočnosti nevyjadril. V tejto súvislosti aj obrana obžalovaného, že bol v Českej republike v meste Zlín údajne za ženskou známosťou neobstojí, pretože ju odmietol identifikovať a teda nebolo možné jeho výpoveď ani preveriť. Tu poukázal aj na jeho postoj v prípravnom konaní, v ktorom odmietol vypovedať a na svoju obranu počas celého vyšetrovania nepredložil ani jeden dôkaz preukazujúci dôvod jeho prítomnosti v Českej republike v meste Zlín. Rovnako ani v konaní pred samosudcom žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázal dôvod jeho cesty do Českej republiky a späť, okrem tvrdenia, že bol v Zlíne za ženskou známosťou.

6.1. V neposlednom prokurátorka poukázala aj na analýzy z mýtnych brán, z ktorých vyplýva, že obžalovaný sa na vozidle Volkswagen Golf, ev. č. C. pohyboval po diaľnici D1 a na rýchlostnej ceste R1, pri ktorej ceste bol dňa 27. augusta 2018 zachytený kamerami Národnej diaľničnej spoločnosti v čase o 22:35 hod na sčítači Vlčkovce, v čase o 22:37 hod. na sčítači Zavar a v čase o 22:53 hod na sčítači Horná Streda, teda je možné ustáliť aj v spojení s výpoveďou obžalovaného, že v tomto čase išiel do Českej republiky do mesta Zlín. Následne bol rovnako zachytený už pri ceste z Českej republiky dňa 28. augusta 2018 kamerami Národnej diaľničnej spoločnosti, a to v čase o 04:22 hod. na sčítači Horná Streda a v čase o 04:41 hod. na sčítači Vlčkovce, pričom len s minútovým rozdielom bol rovnako zachytený pohyb odcudzeného vozidla značky Škoda Octavia ev. č. XXXXXXXX kamerami Národnej diaľničnej spoločnosti, a to v čase o 04:23 hod. na sčítači Horná Streda a v čase o 04:42 hod. na sčítači Zavar, teda je možné konštatovať, že odcudzené vozidlo a obžalovaný na sprievodnom vozidle sa pohybovali po rovnakej trase a v rovnakom čase.

6.2. Zhrnutím vyššie uvedených skutočností opätovne prokurátorka poukázala na tú skutočnosť, že obžalovaný nevyvrátil tú skutočnosť, že sa v čase spáchania skutku nachádzal v meste Zlín v Českej republike na vozidle Volkswagen Golf, ev. č. C., kam prišiel v noci z 27. augusta 2018 na 28. augusta

2018, teda bezprostredne pred odcudzením vozidla a následne aj odišiel naspäť na Slovensko ako vodič tzv. sprievodného vozidla, ktorý pomáhal spolupáchateľovi (doposiaľ neznámy) tým spôsobom, že po tom ako na čerpacej stanici PH Mobil Bohuslavice u Zlína natankoval naftu do dvoch kanistier pomohol tak spolupáchateľovi doliať do odcudzeného vozidla naftu, keďže v nádrži sa nenachádzalo dostatočné množstvo paliva, aby na ňom bolo možné odísť do Slovenskej republiky.

6.3. So záverom okresného súdu, v ktorom vyslovil, že uveril výpovedi obžalovaného, že do Českej republiky cestoval za ženskou známosťou nie je možné sa stotožniť, keďže takéto tvrdenie obžalovaného nebolo žiadnym spôsobom preukázané a naopak považovala ho za účelové a nevierohodné, keďže obžalovaný na svoje „alibi“ nepoukazoval ani v prípravnom konaní (či už v sťažnostnom konaní alebo počas jeho výpovede v procesnom postavení obvineného). Súd sa celkom jednostranne uspokojil s obhajobou obžalovaného a jednotlivé dôkazy vyhodnotil výlučne v jeho prospech. Mala za to, že súd v rámci hodnotenia dôkazov nemôže prihliadať iba na dôkazy spochybňujúce vinu obžalovaného, keďže dôkazný prostriedok je v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. potrebné hodnotiť na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne.

6.4. Vzhľadom k vyššie uvedenému dospela prokurátorka k záveru, že obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil na skutkovom a právnom základe, ako je to uvedené v obžalobe. S poukazom na považuje napadnutý rozsudok za nezákonný vo výroku o vine a navrhla, aby krajský súd tento rozsudok zrušil v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. nariadil súdu, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

7. K odvolaniu prokurátorky sa obžalovaný nevyjadril ani sám, ani prostredníctvom svojej obhajkyne.

8. Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie 21. januára 2023.

9. Za účelom prejednanie odvolania prokurátorky nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 21. septembra 2023. Na verejné zasadnutie sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry a obhajkyňa obžalovaného JUDr. Viera Čaková. Obžalovaný sa nedostavil, avšak súhlasil s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Poškodený sa verejného zasadnutia nezúčastnil, napriek riadne vykázanému doručeniu. Verejné zasadnutia sa tak konalo v neprítomnosti obžalovaného, ako aj poškodeného.

10. Po prednesení správy o stave vecí, keďže návrhy na doplnenie dokazovania neboli, bolo udelené slovo na konečné návrhy. V rámci neho sa prokurátorka pridrižovala písomného odôvodnenia odvolania a žiadala, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Obhajkyňa obžalovaného JUDr. Viera Čaková v konečnom návrhu uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za správny, preto navrhla odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

11. Podľa § 315 Tr. por., o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por., odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

12. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala oprávnená osoba - prokurátorka, proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohla a urobila tak v zákonom stanovenej lehote, preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by krajský súd prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania. Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné.

Ku konaniu, ktoré oslobodzujúcemu výroku predchádzalo

13. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku o treste, v tomto smere prokurátorka namietala neprehratie ňou navrhnutých kamerových záznamov s tým, že okresný súd len stroho skonštatoval, že sa prehrať nedajú a nepokúsil sa chybu ani odstrániť. Zo zápisnice z hlavného pojednávania je zrejmé, že okresný súd k prehratiu kamerových záznamov pristúpil, tieto však pre technickú chybu prehraté neboli. Predmetné kamerové záznamy sa prehrať nepodarilo ani krajskému súdu, zrejme pre ich chybný zápis na priložené médium., preto konštatovanie okresného súdu korešponduje so skutočnosťou. Tento nedostatok v konaní pred súdom ide na vrub obžaloby, ktorá mala možnosť odstrániť ho v odvolacom konaní, čo však neučinila.

14. Žiadne iné námietky voči konaniu pred okresným súdom prokurátorka neuplatnila a chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Možno tak skonštatovať, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy všetky dôkazy zákonným spôsobom.

K oslobodzujúcemu výroku

15. Krajský súd úvodom pripomína, že v dvojštánčnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, preto je nadbytočné, aby krajský súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery okresného súdu. Tiež platí, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument odvolateľa, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov napadnutého rozsudku, ktorý sa preskúmava v odvolacom konaní.

16. Pokiaľ ide o napadnutý výrok, krajský súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne ako i v súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správne záveru, že vina obžalovaného nebola preukázaná. Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd správne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé a spĺňa kritériá predpokladané ust. § 168 ods. 1 Tr. por. a keďže voči tejto časti odôvodneniu napadnutého rozsudku nemá podstatné výhrady, tak si ho osvojuje bez potreby ho na tomto mieste detailne opakovať.

17. Krajský súd súhlasí so záverom okresného súdu, že obžalovaný nebol zo spáchania žalovaného skutku jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností prokurátorkou usvedčený. Tu platí, že na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal žalovaný skutok a že ho spáchal obžalovaný.

18. Všetky odvolacie námietky prokurátorky smerujú do spôsobu hodnotenia dôkazov okresným súdom, kde prokurátorka polemizuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a presadzuje vlastnú verziu skutkového deja, ktorá korešponduje s obžalobou a je založená na inom hodnotení vykonaných dôkazov. Z obsahu jej odvolania je zrejmé, že sa vôbec nestotožňuje s argumentáciou okresného súdu, podľa nej nemá oporu vo vykonaných dôkazoch.

19. Pokiaľ ide o výhrady prokurátorky voči hodnoteniu dôkazov, krajský súd pripomína, že v trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Inak povedané, Trestný poriadok neupravuje otázku minimálneho množstva a kvality dôkazov potrebných na preukázanie viny obžalovaného. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

20. V súvislosti s hodnotením dôkazov platí aj druhé pravidlo, podľa ktorého ak okresný súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, krajský súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že by sám na základe svojho presvedčenia hodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim

výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (porovnaj R 53/1992).

21. Krajský súd tiež opakovane vo svojich rozhodnutiach prízvukuje, že právo na spravodlivý proces neznamena právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Rovnako súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, lebo proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

22. V konkrétnostiach posudzovaného prípadu krajský súd konštatuje, že všetky dôkazy vykonané v tejto veci sú voči obžalovanému iba nepriame. Teória trestného práva i judikatúra súdov pripúšťa situácie, kedy na odsúdenie páchatel'a budú stačiť aj nepriame dôkazy. V týchto situáciách je však potrebné vždy dôkladne vyhodnotiť všetky okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný a mať k dispozícii nie iba jediný a osamotený nepriamy dôkaz. Z existencie nepriamych dôkazov sa dá vyvodiť záver o ďalších skutočnostiach, ktoré dohromady umožnia utvoriť logický záver o existencii trestnoprávne relevantnej skutočnosti, záver o spáchaní skutku a o tom, kto ho spáchal. Nepriame dôkazy preto nemožno bez ďalšieho považovať za horšie, menej vierohodné alebo menej spoľahlivé ako sú dôkazy priame. Inak povedané, výrok o vine môže súd oprieť o nepriame dôkazy za situácie, že tieto nepriame dôkazy vo svojom súhrne tvoria logickú, ničím nenarušenú a uzavretú sústavu, kedy sa jednotlivé nepriame dôkazy vzájomne dopĺňajú, nadväzujú na seba a k preukázanej skutočnosti sú v takom príčinnom vzťahu, že umožňujú nielen záver o tom, že páchatel'om je určitá osoba, ale súčasne tiež vylučujú reálnu možnosť, že by páchatel'om mohla byť aj iná osoba. V tejto trestnej veci podľa názoru krajského súdu o takýto súhrn nepriamych dôkazov nejde.

23. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a skutkovo medzi stranami nie je sporné, že v časovom rozmedzí od 27.8.2018 od 21:00 hod. do 02:37 hod. nasledujúceho dňa pred domom súpisného čísla XXXX na ulici D. E., B. F. G. v Českej republike, doposiaľ nezistený páchatel' nezisteným spôsobom odcudzil osobné motorové vozidlo značky Škoda OCTAVIA, šedej farby, VIN: H., s evidenčným číslom XXXXXXX, čím spôsobil vlastníkovi vozidla škodu vo výške 9.220,70 €. Preukázané bolo aj to, že odcudzené vozidlo opustilo Českú republiku a pohybovalo sa po Slovensku, pričom naposledy bola prostredníctvom zabudovaného GPS prijímača zaznamenaná poloha tohto vozidla dňa 28.8.2018 o 4,42 hod. na Slovensku na diaľnici D1 na mýtnej bráne pri Zavare v smere na Bratislavu, keď ešte predtým niekde pri obci Veľké Kostoľany bol GPS prístroj vyhodnený za jazdy po diaľnici D1 z tohto vozidla.

24. Sporné v konaní nebolo ani to, že obžalovaný dňa 27.8.2018 cestoval do Českej republiky do mesta Zlín na osobnom motorovom vozidle VW GOLF čiernej farby s evidenčným číslom C. a že sa následný deň 28.8.2018 v skorých ranných hodinách vozidlo VW GOLF vrátilo do Slovenskej republiky po diaľnici D1, keď bolo naposledy zaznamenané 4:41 hod. na mýtnej bráne na diaľnici D1 u Vlčkoviec.

25. A v konaní bolo preukázané aj to, že sa predmetné vozidlá VW GOLF a Škoda OCTAVIA nielen po meste Zlín, ale neskôr aj po diaľnici D1 v smere na Bratislavu pohybovali za sebou v minútových intervaloch.

26. V konaní nebolo bezpečne preukázané, že by sa obžalovaný s odcudzeným osobným motorovým vozidlom Škoda Octavia šedej farby, VIN: H., s evidenčným číslom XXXXXXX, pohyboval ako vodič po meste Zlín, ako tvrdí obžaloba. Konštatovanie okresného súdu, že nebolo možné z technického hľadiska prehrať DVD pripojené k č. I. 97, ktoré je označené ako kamerové záznamy (odcudzené vozidlo) Škoda Octavia XXXXXXX a DVD pripojené k č. I. 98, ktoré je označené ako kamerové záznamy (odcudzené vozidlo) Škoda Octavia 3SK6998, zodpovedá skutočnosti. Tento nedostatok v dokazovaní ide na ťarchu obžaloby, ktorá sa ho nepokúsila odstrániť ani v odvolacom konaní. Obžalovaného tak s odcudzeným vozidlom nespojil žiaden priamy dôkaz.

27. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že odcudzené vozidlo Škoda OCTAVIA malo v nádrži len minimum nafty (cca na 20 km jazdy) a nutne muselo tankovať, pričom obžalovaný dňa 28.8.2018 v čase približne o 2:50 hod. peši prišiel na benzínovú pumpu Bohuslavice u Zlína, kde kúpil fľašu a 2 ks platových kanistrov o objeme 5 litrov (údajne väčšie nemali), do ktorých natankoval necelých 9,14 litrov nafty a peši odišiel mimo dosah kamier k tam odstavenému vozidlu. Vozidlo, z ktorého

obžalovaný vystúpil, bolo mimo záberu kamier čerpacej stanice, na zázname je zachytené len v obrysoch v diaľke a je len veľmi ťažko identifikovateľné, hoci obžaloba tvrdí, že išlo o odcudzené vozidlo Škoda OCTAVIA, toto sa v konaní ani podľa názoru krajského súdu bezpečne a jednoznačne preukázať nedalo. Nebolo v tomto smere robené žiadne znalecké dokazovanie a odcudzené vozidlo nebolo ani vytrasované prostredníctvom GPS, že by stálo na predmetnej čerpacej stanici v danom mieste a čase.

28. Pokiaľ ide o telefónne čísla, ktoré mali v čase a mieste spáchania skutku v Zlíne medzi sebou komunikovať, tak vykonaným dokazovaním sa nepodarilo preukázať, že by niektoré z týchto telefónnych čísiel patrilo obžalovanému, ani to, že by obžalovaný niektoré z nich používal. Ide len o domnienku. Vypočutý svedok K. L., na ktorého je evidované jedno z týchto telefónnych čísiel, uviedol, že on nevie, o čo v tejto trestnej veci ide, obžalovaného vôbec nepozná a on osobne nemá ani vodičské oprávnenie. Druhú osobu, ktorej podľa vyšetrovania mali patriť komunikujúce čísla, prokurátorka ako nositeľka dôkazného bremena v konaní pred súdom vypočuť nenavrhol.

29. Je možné súhlasiť s prokurátorkou, že „viac ako podozrivé boli skutočnosti, že obžalovaný „sprevádzal“ odcudzené vozidlo, pohyboval sa po identických trasách v rovnakom čase či nakupoval naftu na benzínovej stanici, pričom na túto prišiel peši a auto nechal mimo dosahu kamier“. Aj krajskému súdu sa javí, že by vozidlo VW GOLF mohlo byť tzv. sprievodné vozidlo idúce súbežne s odcudzeným vozidlom ako to tvrdí obžaloba. Avšak alternatíva, že sa páchatel krádeže na miesto činu dopravil iným spôsobom (nezávisle od obžalovaného) a že sa obe osobné motorové vozidlá (GOLF a OCTAVIA) rovnakým smerom pohybovali čírou náhodou, sa so 100% istotou vylúčiť nedá. Zvlášť na diaľnici nie je nezvyčajné, ak osobné motorové vozidlá cez mýtné brány predchádzajú v minútových intervaloch za sebou aj po niekoľkých desiatkach kilometrov, ak idú rovnakým smerom s určitým odstupom za sebou a idú približne rovnakou predpísanou rýchlosťou.

30. A pokiaľ ide o tankovanie na spomínanej čerpacej stanici, tak je potrebné zdôrazniť, že nielen odcudzené vozidlo Škoda OCTAVIA malo dieselový pohon, ale rovnako malo dieselový pohon aj vozidlo VW GOLF, ktorým obžalovaný do a z Českej republiky cestoval. Obžalovanému mohla dôjsť nafta aj v jeho vozidle a mohol sa nechať odvieŕať na čerpaciu stanicu iným vodičom. Hoci to netvrdil /k dôvodu tankovania sa vôbec nevyjadril/, tak alternatíva tankovania nafty do vlastného vozidla VW GOLF s dieselovým pohonom sa so 100% istotou vylúčiť nedá.

31. Pokiaľ ide o výpoveď obžalovaného, ktorý tvrdil, že do Zlína cestuje často, že tam má známosť, tu správne okresný súd uviedol, že nie je podstatné preukázať jeho obhajobné tvrdenia, ale je primárne vecou prokurátora ako nositeľa dôkazného bremena, aby v konaní preukázal vinu obžalovaného, teda aby preukázal, že obžalovaný išiel do Zlína s jediným cieľom podieľať sa ako spolupáchateľ na krádeži predmetného osobného motorového vozidla.

32. Totižto obžalovaný je občanom Slovenskej republiky, ktorý má v priestore únie garantovanú slobodu pohybu a pobytu (viď Článok 45 Charty základných práv Európskej únie), t. j. má právo na slobodný pohyb a pobyt na území ktoréhokoľvek z členských štátov. Preto len samotná skutočnosť, že sa pohyboval po rovnakých trasách a v rovnakom čase ako odcudzené vozidlo ešte nezakladá dôvody pre jeho odsúdenie. V tomto smere je potrebné opäť zdôrazniť správny záver okresného súdu, že neexistujú žiadne dôkazy o tom, že by sa obžalovaný niekedy nachádzal v odcudzenom vozidle Škoda OCTAVIA.

33. S poukazom na vyššie uvedené krajský súd otázku viny uzatvára s tým, že na podklade takto vykonaného dokazovania nemožno dospieť k jednoznačnému a nepochybnému záveru, že skutok opísaný v obžalobe spáchal aj obžalovaný (spoločným konaním s inou osobou). V tomto smere existujú aj po vykonaní dokazovania v rozsahu návrhov prokurátora také rozumné pochybnosti, ktoré správne viedli okresný súd pri aplikácii zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) k tomu, že obžalovaného spod obžaloby postupom podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil.

K nároku na náhradu škody

34. Okresný súd postupoval správne aj vtedy, keď poškodeného postupom podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces, pretože v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby ide o obligatórny procesný postup súdu.

Záverečné zhrnutie

35. Na základe vyššie uvedeného krajský súd konštatuje, že štruktúra použiteľných a usvedčujúcich nepriamych dôkazov je v tejto trestnej veci natoľko slabá, že neumožňuje vysloviť nepochybný a jednoznačný záver o tom, že žalovaný skutok spáchal aj obžalovaný. I keď indicie v tomto smere sú, na jeho usvedčenie v zhode s názorom okresného súdu chýba taká komplexná sústava dôkazov, ktorá by sa vzájomne dopĺňovala, bola by logická, ničím nenarušená a vo svojom celku by nielen spoľahlivo preukazovala všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčovala z jeho spáchania aj obžalovaného, ale súčasne by rozumne vylučovala možnosť akéhokoľvek iného záveru.

36. Na základe prezentovaných úvah a právnych záverov krajský súd na verejnom zasadnutí postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietol.

37. Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.